

Vivian Albertyn regelt uitvaarten voor expats in Dubai

Dubai zien en dan sterven

Foto's: Thessa Lageman

Vivian Albertyn volgde geen uitvaartopleiding. "Door ervaring ben ik alles te weten gekomen. Bijvoorbeeld dat moslims en hindoes geen doodskasten gebruiken."

Vivian Albertyn richtte Middle East Funeral Services op in Dubai. "Ik had totaal geen ervaring, maar zag dat een uitvaartbedrijf hier een gat in de markt was."

“Verdien je geld aan dode mensen? Deze vraag heb ik vaak gehad”, vertelt Vivian Albertyn (39) in een chic restaurant in een golfresort midden in de groene villawijk Arabian Ranches waar de Zuid-Afrikaan woont. “Dan antwoord ik: We moeten geld rekenen als we professioneel willen zijn.”

Dertien jaar geleden kwam hij naar Dubai, een van de zeven emiraten in de Verenigde Arabische Emiraten, om er als ingenieur bij een bedrijf te gaan werken.

Op een dag ontmoette hij een man die er in een ziekenhuis werkte en hem vertelde dat er helemaal geen uitvaartbedrijven in de Emiraten zijn. En dat terwijl er ontzettend veel geregeld moet worden als een buitenlander komt te overlijden en maar liefst 90 procent van de bevolking uit expats of gastarbeiders bestaat. Eerder regelde de overheid een deel, het bedrijf waar de overledene werkte een ander deel en de nabestaanden de rest. “Het gebeurde in ieder geval niet op efficiënte manier”, zegt Albertyn. “Er was iemand nodig die alles samenbracht.” Hij schreef een business plan en richtte het eerste officiële uitvaartbedrijf in de Verenigde Arabische Emiraten op.

Internationaal

Negen jaar later werkt Middle East Funeral Services vanuit Dubai in het hele Midden-Oosten, van Afghanistan tot Irak.

Net als de klanten komen de acht medewerkers uit verschillende windrichtingen; Sri Lanka, Nepal, India, de Filipijnen, de Emiraten en Zuid-Afrika. Ze begeleiden de nabestaanden, regelen alle benodigde documenten, van de politie, ambassade, gemeente, beëdigde vertalers en verschillende ministeries, en ze leiden de balseming en repatriëring of de begrafenis in Dubai in goede banen.

De meeste klanten komen via ziekenhuizen en ambassades, die het bedrijf allemaal kennen. Albertyn: “Voor hen scheelt het veel werk dat wij er zijn. Vroeger moesten zij veel meer regelen.”

In Dubai betaal je ongeveer 250 euro aan de gemeente voor de begrafenisvergunning. In de andere emiraten is het goedkoper of zelfs gratis. Je kunt echter alleen begraven of gecremeerd worden in het emiraat waar je een verblijfsvergunning hebt.

Als een overledene aids had, moeten dure balsemers uit het buitenland ingevlogen worden

De christelijke begraafplaats in Jebel Ali, aan de rand van Dubai.

Repatriëring

Terug naar eigen land gaan om begraven of gecremeerd te worden is veel duurder dan in de Emiraten vanwege de transportkosten. Toch kiest maar liefst 90 procent van de buitenlanders daarvoor. Dubai en de rest van de Emiraten is namelijk voor de overgrote meerderheid van de buitenlanders die er wonen geen thuis, maar een tijdelijke woonplek waar ze proberen zo veel mogelijk geld te verdienen. De meerderheid van de expats is bovendien voor repatriëring verzekerd via hun werkgevers. Repatriëring naar India – daar komen de meeste gastarbeiders vandaan – kost rond de 1000 euro, naar Europa ongeveer 5000 euro en naar Afrika nog meer. Albertyn: “Vorige week hadden we een hele grote Zuid-Afrikaanse vrouw. Met doodskist erbij was het zo’n 200 kilo en je betaalt per kilo. Haar familie moest het betalen, want ze was niet verzekerd, ongeveer 7500 euro.”

Gesegregeerd

Middle East Funeral Services benadrukt op de website a-religieus te zijn. “Omdat we er niet alleen voor christenen of alleen voor moslims zijn, maar voor iedereen”, legt de eigenaar uit. “We kunnen iedereen goed van dienst zijn.” Het werk dat het bedrijf doet, het regelen van alles tot het moment van de uitvaart, is namelijk voor

In het hindoeïstische crematorium naast de christelijke begraafplaats.

iedereen hetzelfde. Bij de uitvaartdienst neemt de familie of een religieuze leider, bijvoorbeeld een mullah of een priester, het over.

Dubai is een gesegregeerde stad. De verschillende nationaliteiten en klassen wonen grotendeels bij elkaar in dezelfde wijken. Ook na de dood blijven de bewoners gescheiden. Zo is er een begraafplaats voor Emirati's en een andere voor moslims uit andere landen. En aan de andere kant van de stad is een aparte begraafplaats voor christenen. Ernaast

is een crematorium voor hindoes, waar ook christenen terecht kunnen – mensen zonder religie bestaan officieel niet in Dubai. Het is volgens Albertyn een van de vier crematoria in het Midden-Oosten. De andere bevinden zich in de emiraten Sharjah en Al-Ain en in buurland Oman.

Ervaring

Sommige vrienden en familie vonden de carrièreswitch van de Zuid-Afrikaan wel apart, vertelt hij. “Ik dacht meer aan het feit dat het een gat in de markt was”, ▶

Ook voor minder religieuze graven is plek in Dubai.

zegt hij, “al was het wel apart om voor het eerst een lijk te zien.” Financieel gezien was het aanvankelijk niet eenvoudig. “Ik had namelijk niet veel spaargeld.” En in Dubai is vrijwel alles peperduur. Ook volgde Albertyn nooit een opleiding op het gebied van uitvaartzorg. “Door ervaring ben ik alles te weten gekomen. Bijvoorbeeld dat moslims en hindoes geen doodskisten gebruiken.” Hij woonde wel een paar sessies over rouwverwerking bij in een rouwcentrum in Dubai, waar hij soms ook mensen heenstuurt die veel moeite hebben om hun rouw te verwerken. “Ik moest leren om meedogend te zijn en tegelijkertijd niet te betrokken te raken. En ik kwam erachter dat iedereen een verschillende rol aanneemt als er iemand overleden is. Ikzelf ben op zo’n moment een doener. Ik help mensen graag om deze moeilijke situatie een beetje gemakkelijker te maken.”

Ingewikkelde gevallen

De uitvaartbranche staat dus nog erg in de kinderschoenen in de Verenigde Arabische Emiraten, maar inmiddels heeft Albertyn wel drie concurrenten. “Geen echte bedrijven”, volgens hem. “Ze zijn goedkoper, maar niet professioneel. Als er wat mis gaat, weten zij niet wat ze moeten doen, omdat ze niet de juiste, lokale partners hebben.”

Een ingewikkelde uitvaart om te regelen is als er bijvoorbeeld iemand vermoord is of zelfmoord heeft gepleegd. Of als een overledene aids had, want dan moeten dure balsemiers uit het buitenland ingevlogen worden. De balsemiers

in de Emiraten zijn normaalgesproken Pakistanen en die mogen mensen met besmettelijke ziekten niet aanraken. Ook lastig, vertelt Albertyn, is het feit dat er in elk van de zeven emiraten andere regels en wetten zijn. Zo vond er onlangs een ongeluk plaats op de grens van Dubai en Abu Dhabi. Twee mensen overleden ter plekke in Abu Dhabi en twee later in

De Verenigde Arabische Emiraten zijn niet alleen maar woestijn.

het ziekenhuis in Dubai. Toen moesten de doodscertificaten gehaald worden in de emiraten waar de mensen overleden waren. “Het kost heel veel tijd om zoiets te regelen.”

Dood en geboorte

Albertyn heeft het goed naar zijn zin in Dubai. “Voorlopig blijf ik nog wel even.

Verenigd maar niet Arabisch

85 procent van de inwoners van de Verenigde Arabische Emiraten komt van buiten. Dat was in 2005. Maar ook in 1982 kwam 50 procent van de inwoners al uit Zuid-Azië. De islam is staatsgodsdienst in de VAE; 76 procent van de inwoners van de Emiraten is ook moslim. Christenen zijn goed voor 9 procent van de bevolking, de rest is voornamelijk hindoeïstisch of boeddhistisch. Mensen zonder religie bestaan officieel niet.

Je hebt hier heel veel kansen en kunt er een goed leven leiden.” Toch is hij niet van plan om zo lang te blijven dat hij hier ook begraven zal worden. Hij glimlacht: “Hopelijk niet.”

Naast Middle East Funeral Services heeft Albertyn ook nog het bedrijf Baby Steps, dat zorgt voor al het papierwerk als er een kind in de Emiraten wordt geboren. Elke maand regelt hij voor zo’n tweehonderd baby’s geboortecertificaten, verblijfsvergunningen, paspoorten en de aanmelding bij de ambassade en het ministerie van Buitenlandse Zaken en Gezondheid. Mensen vragen hem wel eens, word je niet verdrietig van werken in de uitvaartbranche? “Zo zie ik het niet. Maar ik denk

wel elke dag aan de dood nu.” Hij kijkt op zijn horloge. “En dat is ook precies waarom ik elke dag om vier uur stop met werken om een paar uur met mijn twee jonge kinderen te gaan spelen. Om dezelfde reden speel ik twee keer per week golf”, zegt hij, wijzend naar de groene heuvels buiten. “Het leven draait niet alleen maar om geld verdienen. Zelfs niet in Dubai.” ♦